

arbejdsmarked. Og jeg synes også, at regeringen burde sige det samme.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

(Udfald af lyd) ... det, der ligger på bordet. I og med at Kommissionen vil revidere forslaget, synes jeg, at vi er inde i en detaildiskussion, hvor det faktisk er lidt svært at diskutere de her forhold.

Jeg har sagt klart og tydeligt: Vi ønsker intet direktiv, der underminerer den danske arbejdsmarkedsmodel, vores sundhedsvæsen. Og det kan jeg gentage én gang mere. Men det betyder jo ikke, at vi ikke ønsker et mere liberaliseret Europa, eller at de synergieffekter, det har givet på markedet for varer og tjenesteydelser, ikke kan overføres til serviceområdet. Det er jo den problemstilling, vi står i, at direktivet ikke ligger fuldstændig klart, det ligger ikke fast, vi venter på et nyt udspil fra Kommissionen, og vi venter også på Europa-Parlamentet.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Så synes jeg bare, at ministeren til sidst skal forklare, hvad der menes med, at vi ønsker et liberaliseret Europa og andre fine ord. For hvad er det, det betyder med hensyn til forholdene på arbejdsmarkedet? Et liberaliseret Europa med hensyn til forholdene på arbejdsmarkedet må vel betyde, at regeringen går ind for, at vi får mere frit slag til at få løn- og arbejdsforhold afgjort i en fri konkurrence, uafhængigt af hvad der findes af overenskomstforhold også på det danske arbejdsmarked.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg tror ikke, jeg kan bidrage med mere end det, jeg allerede har svaret gentagne gange om, at det indre marked har betydning utrolig meget for det danske samfund. Det har gjort Danmark mere rigt, det har gjort, at vi kan løse flere opgaver – også på serviceområdet er der muligheder for, at danske virksomheder kan etablere sig i udlandet. Men vi står og diskuterer nogle detaljeregler, som der endnu ikke er truffet beslutning om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til økonomi- og erhvervsministeren. Og vi går nu videre til justitsministeren. Den næste spørger er hr. Morten Messerschmidt.

Spm. nr. US 6

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg var meget glad her til morgen, da jeg kunne konstatere, at justitsministeren ville være til stede i dag, for der er en ting, der har naget mig lidt. Det drejer sig om et udkast til et direktiv om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område.

KL 13.15

Sagen er den, at man oprindeligt har lagt an til, at dette direktiv skulle gennemføres med hjemmel i Nicetraktatens artikel 61 c, hvor Danmark som bekendt har et forbehold, fordi det er del 4, altså retsforbeholdet. Man har så efterfølgende sagt, at det her hjemmelsgrundlag er for snævert, og derfor overfører man det til artikel 95, altså reglerne om det indre marked, og dermed er Danmark pludselig omfattet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad regeringens holdning er til, at man sådan kan switche imellem forskellige hjemmelsgrundlag og dermed komme uden om det danske retsforbehold.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det eneste, jeg kan sige til hr. Morten Messerschmidt, og det er sådan nogle helt overordnede betragtninger, er, at dette jo faktisk meget ofte er tilfældet, når man taler om at lovgive på det EU-retlige område, sådan at der er en juridisk diskussion om, hvad det korrekte hjemmelsgrundlag er. Og her er der naturligvis også ofte en diskussion, dels mellem forskellige ressortministre – jeg vil sige, at det indre marked i hvert fald ikke er noget, der hører under mit ressortområde – dels er der naturligvis også en diskussion af, hvor langt man kan gå i forhold til de retslige regler, man skal holde sig inden for.

Det, jeg kan sige på vegne af både Det Konservative Folkeparti og Venstre, er, at vi sådan set altid har anlagt en meget restriktiv betragtning af, hvornår man går ind og, om man så må sige, overbenytter de hjemmelsbestemmelser, der er i EU-lovgivningen. Vi har generelt set været meget kritiske over for brugen af den såkaldte gummiparagraf, og derfor er det selvfølgelig også meget, meget væsentligt, at vi ikke kommer i en situation, hvor Kommissionen af politiske årsager ønsker at benytte en hjemmel, som vi ikke juridisk finder holder vand og er begrundet.

Jeg kender ikke den konkrete sag, som hr. Morten Messerschmidt nævnte, men jeg ken-